

1. Přepište, kde je potřeba, na velká písmena.

I. 1. Земле (ш)евченкова, (з)емле (ф)ранкова, ниво, засіяна щастям-добром, вічна твоя соловейкова мова, вічна розмова (д)ністра із (д)ніпром. (Д. Павличко.) 2. Народжує (а)нтеїв земля. (Л. Забашта.) 3. Прийдешні (с)ократи до суті ітимуть крізь сутінь. (Б. Олійник.) 4. За свічадо було б мені (о)ко (м)орське¹ поміж гір, а за стелю — небес голубі і бездонні намети. (Л. Забашта.) 5. Нескінченний (ч)умацький (ш)лях² простягався у вічність двома велетенськими кривими коліями. (О. Довженко.) 6. Тяглись повільно в сутінках підводи (ч)умацьким шляхом³ млявої доби. (Б. Олійник.) 7. Найвеселіше ж було на (р)іздво та (н)овий (р)ік. (А. Кащенко.) 8. Один кінь у нас звався (м)урай, другий — (т)ягнибіда. (О. Довженко.)

II. 1. Розливався (д)ніпро, дочекавшись приходу весни, і в турбінах вода клекотіла, як (с)іч (з)апорізька. (Д. Луценко.) 2. З боків назустріч пароплаву (д)ніпровські береги пливуть. (П. Дорошко.) 3. До (д)ніпра бредуть, як (г)уллівери, з (о)болоні⁴ зведені доми. (Д. Луценко.) 4. Лебединою піснею літа айстри в (к)иївських парках цвітуть. (М. Нагнибіда.) 5. Уже (в)олосожар піднявся, (в)із на небі вниз повертався, і дехто спати укладався. (І. Котляревський.) 6. Цвіли над шляхом (п)етрові батоги. (І. Цюпа.) 7. Моя (б)атьківщина — подолана ніч, на кремені врослий колос. (М. Рильський.) 8. Всяк (ш)отландець вільний пан своєї (б)атьківщини. (Леся Українка.)

2. Doplňte chybějící písmena podle pravidel pravopisu (střídání souhlásek).

1. Смуга — на сму..і, сму..ка. Шука — шу..і, шу..ка. Муха — му..і, му..ка. 2. Ріг — на ро..і, нарі..ний. Бік — на бо..і, бі..ний. Горох — у горо..і, горо..ок. 3. Ходити — хо..у. Хотіти — хо..у. 4. Омолодити — омоло..ений, обмолотити — обмоло..ений.

3. Doplňte ш nebo ч podle pravidel pravopisu.

1. Степи стояли в соня..них шапках, чекали жнив пшени..ні й житні ниви. (Д. Луценко.) 2. Мати сіяла сон під моїм вікном, а вродив соня..ник. І тепер: хоч буран, хоч бур'ян чи туман, мені — соня..но. (Б. Олійник.) 3. В серде..нім співі та розмові щирій як непомітно відпливає час. (О. Ющенко.) 4. Ходить ніч по саду міся..ними кроками. (П. Тичина.) 5. Наш серде..ний¹ Забрюха сидить, мов гарячим борщем похлинувся. (Г. Квітка-Основ'яненко.) 6. Дачники смажили на березі ставу яе..ню, поправлялися на сма..них коропах, линах і карасях. (Ю. Мокрієв.)

4. Napište správné tvary podstatných a přídavných jmen podle pravidel pravopisu.

I. 1. Від шахт (донець + ських) і до хвиль Дунаю співаєш ти, мій рідний краю. (В. Сосюра.) 2. Вже не вперше з (Запорож + ської) Січі прилітали на Україну орли-запорожці на поміч понево-леним братам. (А. Кащенко.) 3. Моя (солдат + ська) доля почалася далеко-далеко від рідних країв. (П. Загребельний.) 4. (Гігант + ські) мечі прожекторів метушливо сікли хмари. (Л. Смілянський.) 5. Із воїнами йшов поет, незримий, проти (фашист + ських) танків і ґармат. (М. Рильський.) 6. За річкою, з-за далеких синіючих горбів, червоним (велетень + ським) м'ячем викочувалося сонце. (В. Козаченко.) 7. (Птах + ство) веселе примовкло. (П. Тичина.) 8. Скільки краси в (товариш + стві), в любові людини до людини! (О. Довженко.)

II. 1. Природа — вічне джерело (люд + ської) творчості, (люд + ського) мислення. (М. Рильський.) 2. Набираюсь сил од природи, од (сіл + ського) повітря. (М. Коцюбинський.) 3. Сонце запалило зеленим вогнем (кінь + ський) щавель. (М. Коцюбинський.) 4. Підкотила штанці дітвора, паперові пливуть кораблики до (сусід + ського) лиш двора. (А. Малишко.) 5. Бліде сонце, показавшись на мить, висипало з-за хмар на землю своє останнє (багат + ство). (М. Коцюбинський.) 6. Гули

бджоли, щebetало (птах + ство). (А. Тесленко.) 7. (Студент + ське) плем'я — молоде, задьористе, гаряче — штурмує фортеці знань. (Ю. Яновський.) 8. (Хват + ський) сержант Василь у (танкіст + ському) комбінезоні, в ребристому шоломі стоїть біля танка і посміхається. (С. Журахович.)